

Svetlana Hristova - Jocik'

Rojena leta 1941 v Resnu. Diplomirala na Filološki fakulteti v Skopju. Ustanoviteljica ter prva glavna in odgovorna urednica makedonske literarne revije *Stožer*, članica Društva makedonskih pisateljev. Ureja literarno revijo *Portal*. Članica makedonskega PEN centra. Pesnica, esejistka, pisateljica za otroke. Avtorica naslednjih pesniških zbirk: *Svatovalka* (1970), *Strta skrinja* (1974), *Modro* (1980), *Hagada* (1987), *Spočetje* (1990), *Pesniška ustava* (1992), *Samska celica* (1993), *S. Ne-smrtna* (1996) in *Velika molitev* (2000).

Molk

Pride mi,
 Da bi zadonela kot jesen,
 Ozvočena s pticami,
 Ki grejo od doma,
 A molčim.

Molčim,
 Čeprav ta molk
 Pristaja tišini
 Po prvem potopu.
 Ne vstopam
 V glas neba
 Z vriskom
 da bi obnorela molčanje
 Ga izničila,
 Čeprav mi skozi telo rije korenina ognja,
 Moja duša je razprt žafranov cvet
 Ki se razrašča.
 Čeprav od močnega dežja
 Natopljen plamen
 Me maže s sajami

Z vejico mirte
Me poškropite
Da ostane mir
In upor molčanja
Da ostane
Da ne črhnem besede
O moji skrivnosti
Zaprti v krog, v katerem živiva
Jaz in On.

Ženske s kozicami

Krog žensk. S kozicami.
Krog kozice. V sredi prazen.
Odpri-zapri kozico-pokrovko.
Odpri-zapri krog-naokrog.
Rojeva se ritem za himno.

Primate se za najbližje roke.
Roke-vrel kruh.
Hvala plesalci!
Prsti skoz prste kot čvrste drenove leske.
Nevihta odnaša vse, kar ni privezano.
(Tudi verižica je iz obročkov.)
Zadnji plesalec naj ima prosto roko,
dlan naj vdolbe v kozico,
in jo pusti odprto!

Noter pa padajo in se vrstijo:
bilke, živali, nebo in črke,
kaplje. Kakšne vse kaplje.
Drobci. Kakšni vsi drobci.
Še goba kresilna dlan prebija.
Tako. Udari! Močnejše s kremenom!
Tako kresne Kresna. Udarnica.

Tako kresne naj himna. Makedonska.

Ozmerjali ste me, ker hodim razgaljena. Razuzdana

Nisem se uspela prišteti.
Zbrati in odvzeti.
Nisem se uspela preurediti.
Kot da nisem narava.

Razgaljena. Razuzdana.

Zmerjajte sonce,
ker vse niti zlate
prišite je odšilo.
Vsi gumbi so popadali.

Razgaljena. Razuzdana.

Čim sonce niti odpusti,
se vse spremeni;
Na novo se zdani.
Eni-meni ...
Eni-meni ...
Plešejo z gumbi.
Vrte tudi težko besedo MENI!
Eni-meni, kot bi kamenčke metali.

Jaz stojim.
Razgaljena. Razuzdana.

Vidi se vsa moja narava.
Tako, kot se vidi narava sonca.

Apnenica

Kakor da svetlika se nebrušen kamen,
O, apnar,
zgoščena noč, krasna apnenica
nebo in zemljo povezuje.

Spet plamen dviga se ...

Grmade, izdolbeni prostor
na enake dele razdeliti
za vsak kamen vrh plamenast

Iz kamna grobega, raztvorjenega –
Svetloba.

Uhaja mi apnenica,
O, apnar,
nagiba se,
nad odprtino kamen se zvali.
Noč kamen ohladi.

Nedožgano apno bom ugasnil.

Kje je najbolj smeli apnar,
da preseče grudo,
da priteče apno?

Od hriba do hriba apnenice.
Klokočejo.

Vrejo hribi.
Razpočeni mehurji.
Bele lupine.
Kipi.
Bliža se.
Zora.

Kakor da svetlika se nebrušen kamen,
O, apnar.